

Nanjednika samoh' třeli won' a konja,
 A dčelše a nim svoj samsny row.
 Kafki bě dčak? Hdyž hnědy při wulkim
 wysele, druhi syn so na mjeninym khey-
 šorki Katherny swjěčeše; bu wot družich
 přeradkemy. Hrožniše hako krew' běše
 tute stowo a hluboko w země sda-
 leny wot stonca, je jeho ččo zahinyto.

Hlěče jednoho syna mjěše,
 najmlodšeho syna boloscow. Tuton mjě-
 še rjaney mōdrej mitej wōcy, čornoku-
 dčelkojte nosy; haj a bōžne to dččo,
 kiž bě lubušk swojeje macerje. Často
 su ju widkeli, kak je w noci stawata,
 a do wobliča swojeho dčšca hladata a
 potom při jeho tonu wusnyta. Dččo nos-